

Toverslag

... draait al jaren

Informatiebulletin voor leden van de Goudse filmclub Toverlint

Jaargang: 62 nummer: 6

deel 1

1 t/m 15 mei 2020

Weer een nieuwe maand, een nieuwe Toverslag.

Ondanks ons 'huisarrest' vanwege de Corona-lockdown leverde de maand april zoveel vermeldenswaardige berichten op dat we het beter vonden de april-editie op te splitsen in 2 delen. Op dit moment blijkt ook dat de mei-editie opgesplitst moet worden.

Ziehier deel 1 van Toverslag met vermeldenswaardige digitale berichten over onze filmhobby betreffende de eerste helft van maand mei 2020. In deze periode van verplichte Social Distancing resp. huisarrest vanwege de Corona-pandemie hebben we wonderbaarlijk veel informatiebronnen, activiteiten en creatieve oplossingen kunnen genereren voor onze film-hobby.

4 mei 2020: Filmpremière Vergeten Kinderen

De eerste spanning in mei wordt veroorzaakt door de filmpremière van Vergeten Kinderen. Deze zou eerst geprojecteerd worden in het Evertshuis maar door de lockdown (ik kan het woord 'corona' bijna niet meer uit mijn keel krijgen), wordt de oplossing gevonden om via de plaatselijke omroepen de film première op te nemen in een vrij groot programma op 4 mei over de dodenherdenking.

Na de herdenking op de Dam in Amsterdam wordt de film ingeleid door een interview met Jessica Verhagen, gehouden door een van de jeugdige speelsters van Mirakel. Een leuke introductie. Ook de burgemeester van Bodegraven geeft een korte inleiding en vertelt over het waarom. Hierna een toespraakje van de directeur van WarChild en daarna ging het programma naadloos over naar de film.

Vergeten kinderen werd met een goede kwaliteit geprojecteerd en ik kon als het ware de kijkspanning van alle mensen voelen.

Zowel ikzelf als vele anderen hebben het bericht over de projectie verspreid aan talloze familie en vrienden die tezamen met ons de film zagen. Een uitstekend alternatief en het resultaat was er naar. Vele goede reacties mocht ik ontvangen maar ook Jessica die van de gastgezinnen destijds in Drenthe, overlevenden, kinderen daarvan, Mirakel en vele meerdere mensen spontane en emotionele reacties kreeg. Het team Vergeten kinderen werd geroemd.

Hoe verder nu? Ik weet het nog niet. De uitgever van het gelijknamige boek bemoeit zich er ook mee. Ook omdat er ook een educatieve bestemming is van de film. Voor scholen is een lespakket samengesteld dat na het zien van de film gebruikt wordt. Per keer kan men via internet naar de film kijken tegen een bescheiden bedrag voor WarChild. Overigens gaan alle revenuen naar WarChild. Over het hoe, wanneer en waar van het verdere verloop, houd ik jullie op de hoogte. Voorlopig iedereen die het team Vergeten kinderen heeft bijgestaan zeer bedankt.

Opmerking:

De overgang in de uitzending van De Dam naar de film was erg goed. De overgang van de film en verder vond ik maar niets. Na het laatste beeld van de fade out kwam de directe start van een muziekgroep en was ook de film vergeten, althans in het programma.

Wim Minnaard liet weten dat 2.600 kijkers via internet de film hebben gezien. Maar het aantal inwoners dat via de tv keek zal hoger zijn.

Arie

NOVA 72 uur filmproject-2.

NOVA organiseert tijdens het corona tijdperk haar eigen versie van een 48 uur filmwedstrijd. Het eigene is dat de deelnemers slaaptijd krijgen en de periode opgerekt wordt tot 72 uur. Een sympathieke variatie. De opgave is dus om binnen 72 uur een film te maken met daarin een voorgeschreven personage, voorwerp en zin. In de eerste versie waren dat: postbode / koerier, mobieltje en “Dat had je nu niet moeten doen”. Hetty en ik hebben toen een filmpje gemaakt dat de titel uitje heeft meegekregen. We hebben er echt van genoten om dat te maken. Deze versie is vertoond in de virtuele clubavond “Laat maar zien” op 28 april jl. (*zie Toverslag nr.5, april 2020 deel 2*)

Toen werd aangekondigd dat 14 dagen later de volgende 72 uur wedstrijd zou worden gehouden heb ik bij de leden van Toverlint gepeild of er belangstelling was om met elkaar iets te doen. Daar reageerde Frits, Gerrie, Rob de W., Anja en Ron op. We hadden dus een team. De uitdaging werd dus om met z'n zessen zonder dat we elkaar ontmoetten binnen 72 uur een film te maken. In de film moesten; een klusjesman, afwasborstel en “Ik hou van jou” voorkomen. Na wat gestoei met het idee van een droom waarin op verschillende locaties iets zou gebeuren waar niets uitkwam, kwam het idee van een gedicht. Op vrijdagavond (1 mei) heb ik een kort scenario geschreven en met hulp van Hetty en Gerrie een gedicht gemaakt met de titel “72 Uur”. Het gedicht groeit van 1 naar 5 strofes en verplaatst zich op ludieke manieren van locatie naar locatie. Zo kon iedereen gewoon thuis een stukje van de film maken. Op zaterdagochtend hebben we skypeoverleg gehad om de rollen te verdelen en de bedoeling door te spreken. De rest van de zaterdag was om de shots te maken en die voor middernacht naar mij op te sturen zodat ik zondag met de montage kon beginnen. Vanwege de tijdsdruk is het spannend en ook leerzaam om aan zo'n wedstrijd mee te doen. Ieder had op zijn eigen wijze drempels te overwinnen. Maar het is gelukt en op maandag 4 mei, ruim voor 17:00 uur, heb ik de film ingestuurd. Achteraf zijn er nog best punten aan te wijzen die beter hadden gekund maar ja je hebt geen tijd om het met elkaar door te kauwen en stukje bij beetje beter te maken. Ik ben in ieder geval trots dat we met deze groep in zo'n korte tijd een origineel filmpje hebben gemaakt.

De filmpjes zijn te zien op www.novavideofilms.nl.

Drees.

Virtuele clubavonden tijdens Corona-lockdown

Dinsdagavond 5 mei

1 Niek bona spes
SD

2 Stolpersteine

3 Het verdriet van
Vukavar

4 Bloemenwals
op
Koninginnedag

Making of
Vergeten
Kinderen

Intussen is het 5 mei en ieder heeft het pakketje films ontvangen en de meesten hebben het al bekeken.

Niek: Het verdriet van Vukavar
Koos en anderen: Stolpersteine
Niek: de BonaSpes
Arie: Bloemenwals op Koninginnedag
Peter: Making of Vergeten kinderen

Ben heeft weer een goede keuze gedaan. Onderstaand wat reacties:

Niek: Het was weer een genot om de [Making of Vergeten Kinderen](#) weer terug te zien want wat is hij mooi! Elke keer dat ik hem heb mogen zien had Peter er weer aan veranderd. En elke keer werd hij beter. Nu schijnt de eindversie te zijn bereikt.

De chronologische opbouw doet het prima en de korte inleidingen werken verhelderend. Mooi is ook dat we naast de beelden van Peter een enkele keer ook de bewerkte beelden van Ron zien; zo van: kijk, zo nemen we het op en zo wordt het. Wat mij ook verbaasd heeft is de discipline onder de 'acteurs', gewoon professioneel zoals ze als hedendaags kind zich in een oogwenk konden transformeren in een zielig, bang, ondervoed mensje van 75 jaar geleden. En het mooie is: Peter legde feilloos beide kanten vast. De toegepaste muziek is trouwens ook heel goed gekozen: nergens opdringerig maar vrijwel overal ondersteunend.

Door omstandigheden ben ik niet in staat geweest de première mee te maken van 'vergeten kinderen' maar ik ben wel heel benieuwd, en dan vooral op groot scherm. Dit heb ik ieder geval gezien en ik heb genoten! Bedankt, Peter.

Freijja: Behalve de film van Niek waren het voor mij totaal nieuwe films, die ik nog niet gezien had. Dat feit alleen al, is toch heel bijzonder!

- In de stilte van mijn huis, kijk ik naar de [Stolpersteine](#). De steentjes waar ik, als ik naar de club ga altijd over heen loop. Mooi Stukje film en voor mij zeer informatief!

- De film over [Vukavar](#) heb ik 2 keer gekeken. Dat kwam, omdat ik de informatie via de tekst in het begin niet goed had gelezen. Ja, ik ben ook maar een mens en het was dit keer veel emotie! De films

raken mij en dan let ik niet zo goed op andere zaken. De tweede keer ging het prima. Echt een film van Niek, waarbij je je afvraagt, hoe hij het allemaal zo goed voor elkaar heeft gekregen.

- De [Making of van Vergeten kinderen](#) was een belevenis! Tjonge wat was het koud! Wat is er door een aantal mensen keihard gewerkt. Film zat goed in elkaar! Chapeau Peter!

- De film [Bona Spes](#) van de Vergeten Kinderen [voor Bart en Kitty](#) was "af". Het was voor mij een mooie dag ,om mee te maken!

- Tot besluit heb ik de film [Bloemenwals](#) van Arie bekeken. Het is per slot van rekening Bevrijdingsdag en dan wil je toch ook wat vrolijks. Dat was de film! Al die mensen lekker dicht bij elkaar, lekker gek doen! Zouden we dat wel weer gaan beleven? Ja toch zeker!

De muziek maakte mij wat melancholiek. Ik denk dat dit de invloed van het Coronavirus is.

Ben en Arie bedankt voor de inspanning, om deze verzameling weer aan ons over te brengen! Tot de volgende keer!

Rob dW.: Gisteravond laat de films bekeken. Eerst wil ik Ben mijn complimenten geven die de films heeft uitgezocht speciaal voor deze avond. Zonder uitzondering allemaal indrukwekkend. Ook de humor van een koningsdag ontbrak niet.

Terugkomend op de indrukwekkende films van [Vergeten kinderen](#), doelende op de [making of](#) en de ontmoetingen van [Barth met zijn schip Bona Spes met nabestaanden](#) die de tochten hebben meegemaakt zijn indrukwekkend. Evenzo de film van Niek over het [verdriet van Vukovar](#). Ik praat niet over de techniek van de filmers maar wel over het feit dat ze emoties opwekken. En dat is best knap. Dus alle filmmakers: mijn pet gaat af.

[De Bona Spes van Niek en Freijja](#)

De videofilm begint met een heel mooi beeld van aankomst van de Bona Spes. Dankbare decoupage met een commentaartekst die uitnodigt om van dit verhaal kennis te nemen.

Het interview met de wethouder Johanna Besteman kenmerkt zich door verandering van camera-standpunten die wisselend over de actielijn gaan. Het verhaal van de schippersdochter Anna Moerkerken-Speksnijder geeft een mooi beeld van de geschiedenis

van de Bona Spes.

De kinderen – nu op een respectabele leeftijd – vertellen over hun beleving van het transport aan boord van het schip.

Wat een beetje stoort is het achtergrondgeluid in de stuurhut maar dat is niet te voorkomen met veel mensen in zo'n kleine ruimte. Voor de huidige schipper Bart Lahr en alle bezoekers was deze dag een bijzondere gebeurtenis.

Opvallend zijn de passende muziek fragmenten waar Niek zich - zoals bijna altijd - mee onderscheidt.

Dit videodocument samen met de versie van Freijja, de werkfilm van Peter en de film "Vergeten Kinderen" was een zeer waardevolle activiteit van alle Toverlinters die hieraan hebben meegewerkt.

Nu nog hopen dat de uitgever van het boek toestemming geeft om de film “Vergeten Kinderen” aan de Toverlinters beschikbaar te mogen stellen. Het zou recht doen aan het verzoek van Jessica Verhagen aan Toverlint om haar verhaal voor het nageslacht vast te leggen. Voor jullie opgeschreven door **Piet dH.**

[De Docufilm Vergeten Kinderen](#)

Piet dH. Wat zou ik graag deze film nog eens terug willen zien en daar een artikel aan willen wijden.

Het is één van de hoogtepunten uit ons verenigingsjaar die tevens onze filmclub op een prominente wijze onder de aandacht van een groot publiek heeft gebracht.

Ik heb begrepen dat wordt overwogen een aangepaste Toverlint versie te maken voor het clubfestival en mogelijke inzendingen naar de Regio en daarmee de NOVA manifestatie in 2021 te bereiken.

Het blijft de vraag of je hiervoor toestemming moet hebben van alle personen die we in beeld hebben gebracht.

Dus een extra klus voor Arie Heerkens als kartrekker van dit project om dit letterlijk en figuurlijk boven water te krijgen.

En ja, ook dit is een leermoment als je ingaat op een verzoek iets voor een ander te doen.

[Bona Spes van Niek \(ism. Freijja\),](#)

Arie: Overduidelijk de handtekening van Niek. Mooi beeldmateriaal, juiste muziekkeuze en een verhaal met een duidelijk begin en einde.

Niets aan op te merken en zeker niet als je de subtitel ziet : “voor Bart en Kitty”

dat zijn de schipper van de Bona Spes en zijn echtgenote. Bart heeft belangeloos zijn schip en tijd beschikbaar gesteld voor de film ‘Vergeten kinderen’. Bovendien toen de schipper die de eigenlijke rol zou spelen, het liet afweten, nam Bart snel die rol over en hij deed het voortreffelijk.

Dit gaat allemaal wel buiten deze film van Niek om maar geeft wel de motivatie weer. Samen met Freijja heeft hij die dag gefilmd. Helaas kon ik zelf niet mee omdat ik in de regiojurering van Midden Nederland als jury en juryvoorzitter moest zitten. Een afspraak die al lang eerder gemaakt was.

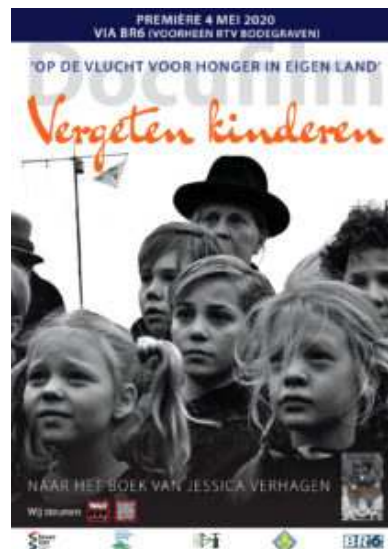
De film nogmaals, hij is wat lang en dat vindt Niek ook maar als je “voor Bart en Kitty” in aanmerking neemt dan zullen die dat niet vinden.

De opnamen welke ze (Freijja en Niek) mee met de AD-journalist deden, vind ik persoonlijk wat minder en de vrouw, wethouder, heeft in de sterke close ups een wat vlezig gezicht. Niet op z'n best gefilmd maar wat voor standpunt hadden ze.

De overige interviews daarentegen vind ik heel sterk en kan ik met de rest van het verhaal het helemaal eens zijn met dat wat Piet schrijft.

Niek maar ook Freijja met haar film, mooie films die richting Bart een goed gevoel moeten geven.

Nu Bart de film “Vergeten kinderen” nog overhandigen, maar er zijn nog wat hindernissen die ik vandaag of deze week hoop te kunnen nemen. En niet alleen voor Bart.

Dinsdagavond 12 mei: [Genieten van de natuur op afstand.](#)

Voor deze avond heeft Ben een thema uitgekozen over de lente en mogelijke fietstochten.

1 Reeuwijk alle tijden

2 De Meije

3 Tuinreservaat

4 Natuur in de Vlist

5 Niet voor de poes

Ben heeft de volgende tekst bijgeleverd:

Zo na al die vrijheidsfilms gaat het kriebelen.

Je wil er nu op uit, op zoek naar de lente. Het liefst in de natuur. Dat is niks nieuws. Toon Hermans had het al over: "Dit is de Spring Madam". Wat hij er mee bedoelde, bleef soms wel eens in het midden, maar één ding was duidelijk, de mens wil er op uit.

Dat hebben Toverlinters ook gedaan. Zo direct in de omgeving de natuur zien ontwaken. Voor Evert was het al voldoende om in zijn tuin te blijven. Anderen zochten het in de directe omgeving. Het zal je duidelijk zijn, het thema van vandaag is natuurfilms.

Ook vanavond is de regel van Piet de Haan van toepassing: je bent baas in eigen huis, ga gerust naar de koelkast, schenk wat in en speel je frustratie door.

Maar beter is: pak de fiets en profiteer van al dat moois. Inspiratie genoeg.

Niek: Het was weer een mooie selectie van Ben uit ons digitale archief. We gaan met z'n allen de natuur in en laten elkaar zien wat ons zo boeit, dicht bij huis of net om de hoek. Je hoeft niet met Corendon mee om volop te genieten.

Het dichtste bij bleef Evert: 'Tuinreservaat', gewoon in zijn achtertuin met zijn bloemetjes, bijtjes, vogels en kikkers. Alleen de boze reiger uit een andere film miste ik. Zo wordt de wereld nog lieflijker. Het zijn schitterende beelden, zo heel dichtbij. Even komen de kleinkinderen voorbij, leuk voor opa en oma maar niet noodzakelijk. De muis is er (aan zijn staart?) ook wat bijgesleept. Maar waar is het verhaal? Nu blijft het toch een beetje een bewegend foto-album. Maar afgezien daarvan is het op en top genieten!

Tuinreservaat

De Meije

Net om de hoek ging Joop 'De Meije' in. Het begin met de paarden snapte ik niet helemaal; dat doet me denken aan 'Gisteren, vandaag, morgen'. Alsof Joop vanaf zijn viervoeter ons de natuur laat zien. Maar dat is niet waar: Joop laat ons dikwijls van (heel) dichtbij meegenieten van wat hij onderweg tegenkomt, afgewisseld met wijde landschappen met koeien, schapen en een enkel paard. En wat zo bijzonder is: de dieren bij Joop **denken**.

Met ons oud-lid Ruud gingen oud-lid Henk, samen met Jan, Nel T. en Rob d.W. varen door 'Reeuwijk, alle jaargetijden boeiend'. Mooie plaatjes zonder veel verband trokken aan ons oog voorbij. Het moeten voor de makers een paar leuke dagen geweest zijn in dat bootje van Ruud, die veel wijds water, plantjes en vogeltjes liet zien en hier en daar een LAGE brug. Vervolgens een muziekje eronder: klaar!

Reeuwijk

Rob d.W. toonde ons 'Natuur in en om de Vlist'. Dat daar ook nog kunst bij kwam kijken was een verrassing. Rob nam ons mee van de Boezem in Haastrecht tot aan de molen van Bonrepas bij Schoonhoven en liet ons zo de vele mooie plekjes zien waaraan we met de auto aan voorbij rijden of niet mogen komen. De bedoeling van de beelden van de Lek ontgingen mij. Ondersteund met een summier commentaar en een vloeiend muziekje dat wel erg veel herhalingen kende genoten we met Rob van dit prachtige riviertje waardoor rond 1450 een vloot van Dordrecht naar Haastrecht voer om daar de sluis naar de IJssel te vernielen.

Bij het zien van deze aflevering moet ik denken aan de TV-serie over de Waddenzee. Oók natuuroptnamen, óók plantjes en beestjes maar nu ondersteund door een commentaar dat iets toevoegt aan de film of dikwijls een 'kapstok' is om de losse beelden aan op te hangen zodat het niet 'als los zand' uit elkaar valt. Het schrijven van een goede voice over is een vak apart waar velen van ons nog wel eens moeite mee hebben.

Rob dW.

- Leuk om de film [Reeuwijk alle tijden](#) weer eens terug te zien. Als je hem bekijkt na al die jaren, mankeert er wel het een en ander aan. Geen commentaar en beelden die los staan van elkaar. Maar toch weet ik nog dat we er plezier van hadden.
- [Niet voor de poes](#) is een grappig filmpje met leuk commentaar. Maar wie is Hans Lips, was dat ook een Toverlinter, volgens mij niet.
- [De Meije](#) van Joop, zo'n heerlijk rustgevende natuurfilm. In Joop zijn stijl. Mooi onderbouwd door Hetty, waardoor het leek of de beesten tegen ons praten.
- [Tuinreservaat](#) van Evert. Wat er allemaal in die tuin gebeurde. Prachtige close up opnames maar vaak wat aan de lange kant. Verder geen commentaar. De kleinkinderen is voor de familie leuk om er in te zetten, maar voor niet familieleden niet relevant.
- Tot zover. Over mijn eigen film [Natuur in de Vlist](#) zal ik geen commentaar geven.

Overige interne berichten, opmerkingen etc.

Van: Arie Heerkens [mailto:arieheerkens@gmail.com]

Verzonden: maandag 18 mei 2020 14:19

Onderwerp: Filmlesjes en/of montagelesjes

Dag allemaal,

Peter Dijkstra heeft een poos zitten te zoeken, selecteren en verzamelen.

Dit heeft geresulteerd in een mooi overzicht en zie hieronder.

Bedenk wel dat ook tijdens mooie zonnige dagen het heerlijk is om een tijdje weg te kruipen achter je montagesysteem.

Pik af en toe zo'n tip of les op.

succes en Peter bedankt.

Lesfilmpjes voor Pinnacle in het Nederlands

Pinnacle Studio Film uit Camera.	https://youtu.be/h1IFPxmsXqo
Handigheidjes voor Pinnacle Studio 23	https://youtu.be/ACnpbuy2XoM
Pinnacle Studio 22 en 23 Selectieve kleur	https://youtu.be/nJ7qP9UxAUE
Nesten of container maken met Pinnacle Studio 23	https://youtu.be/yyZ8DyWtVsM
Multicam Pinnacle Studio 23.	https://youtu.be/S2rh_Trthxw
Pinnacle Studio 23 Exportinstellingen voor film	https://youtu.be/eUrGXMJ-Ltk
Achtergrond transparantie in Pinnacle Studio 23.	https://youtu.be/acL0cDJt_CU
Bal vervangen en Masker maken in Pinnacle Studio 23.	https://youtu.be/X85RPpa2XDI
Kleur aanpassingen in Pinnacle Studio 22	https://youtu.be/ZEW_tTgEhik
Pinnacle Studio 22 Gedeeld videoscherm geanimeerd.	https://youtu.be/tvxX-NLlkpk
Pinnacle Studio 22 Overgangseffecten	https://youtu.be/5GQuJqhyXPk

=====

Voor Adobe zijn er erg veel lesfilmpjes Nederlands.

Op YouTube zoeken naar: adobe video lessen Nederlands.

Dan krijg je veel filmpjes te zien waar je uit kunt kiezen.

=====

Voor Magix zijn er ook veel lesfilmpjes Nederlands.

Op YouTube zoeken naar: magix video lessen Nederlands.

Dan krijg je ook veel filmpjes te zien waar je uit kunt kiezen.

=====

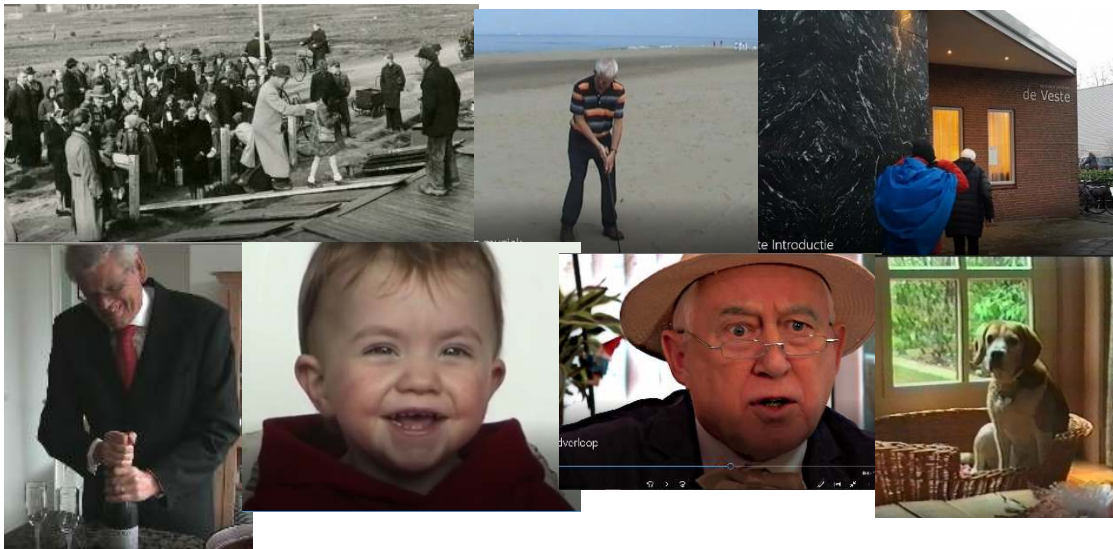
Dit zijn lesfilmpjes waarin wordt uitgelegd hoe dingen werken bij het videofilmen Nederlands gesproken

https://youtu.be/viUOGerVcRQ .	Basis tips editen
https://youtu.be/uLWLVxkvE5I	Hoe neem je een voice-over op?
https://youtu.be/mF48NM4LwTQ	5 Veelgemaakte beginnersfouten
https://youtu.be/rr9zXHKYt60	Verdubbel jezelf in een video
https://youtu.be/k-H1clgitPc	10 TIPS voor beginnend editors
https://youtu.be/TIiAGE7PcjM	Welke muziek gebruik je onder je video

Epiloog:

Gebundelde verslagen Laat maar zien films van 28 april 2020

Op 28 april vond de online *Laat maar zien* avond plaats. Dank zij een 11-tal leden, werd de avond gevuld met een mooie mengeling van nieuwe en oude films, waar voor een ieder wat leuks bij zat.

Een aantal leden zat al met papier en pen klaar voor het “scherm” om hun commentaren en goede tips te geven bij de films op geleide van het vragenformulier van de programma commissie.

Op 12 mei ontvingen we het volgende email bericht van Gerrie:

Bij deze mail ontvangen jullie de gebundelde reacties op de 7 films van de Laat maar zien avond van 28 april 2020. Zeven leden hebben, al dan niet gebruikmakend van het vragenformulier, prachtige reacties geschreven. Deze zijn gemaild naar Nel vdM en daarna samen met Gerrie gebundeld tot een verslagje voor de filmmakers. Deze reacties, opmerkingen en goede tips zijn dus te lezen in deze verslagen. De afzonderlijke verslagjes zijn separaat verstuurd naar de desbetreffende filmmakers.

Met dank aan Ben en Arie voor het organiseren van deze mooie online *Laat maar zien* avond, aan alle leden die gekeken hebben en aan die leden die de moeite hebben genomen om op te schrijven en in te sturen wat zij aan tips en complimenten hadden voor de getoonde films. Het was een bijzondere avond op een bijzonder manier ingevuld in een bijzondere tijd!

De Programma Commissie

Weerzien met de eigenaar van het schip de “Bona Spes”, Bart Lahr (van Niek en Freijja)

Dit filmverslag van Niek en Freijja is een mooie aanvulling op de film ‘Vergeten Kinderen’ die we op 4 mei op diverse omroep kanalen mochten aanschouwen.

Mooie beelden geven een indrukwekkend beeld van deze ontmoetingen met de kinderen die nu – op een respectabele leeftijd – nog steeds hun emoties uit de hongerwinter verwoorden.

De film geeft een goed beeld, middels interviews met de overlevenden, van wat voor impact voor hen de tocht en het verblijf in Friesland/Groningen/Drenthe heeft gehad op hun verdere leven.

Het is ook mooi, dat Bart zowel aan het begin, als aan het eind van de film aan het woord komt, waarbij hij op het eind aangeeft hoe blij hij is, dat hij deze dag heeft kunnen meemaken.

Zijn naam in beeld en wat hij is/doet, zou verduidelijking geven welke rol hij heeft in deze documentaire. Dat is niet helemaal duidelijk. De titel van de film dekt niet de hele lading.

Het aankomen van de boot van Bart, het aanleggen en aan boord gaan van de wethouder lopen goed, klein missertje in het geluid tussen vraag en antwoord daargelaten. Het camerawerk is heel goed. De montage is heel goed gedaan, de gevoeligste en mooiste momenten zijn weergegeven. Je voelt de emotie van de geïnterviewden. De enige die uit de toon valt, is de wethouder die in een sterke close up te zien was. Een HT was wat beter geweest.

Jammer is het, dat het geluid van sommige interviews niet optimaal is, ws. omdat er veel mensen omheen liepen.

Met een kort onderschrift, vermelden wie de geïnterviewden zijn, bij voorbeeld met hun leeftijd e.d. erbij, geeft wat meer inhoud aan de film.

Suggestie is om misschien een volgende keer te proberen iets meer te regisseren, hoewel dat, begrijpelijk, op een dergelijke dag moeilijk is.

Het geluid eronder is mooi gekozen achtergrond muziek. Opmerking: waarom is de muziek zo lang?

Samengevat:

Mooi aanvullende film op de film Vergeten kinderen. De introductie dat Bart de eigenaar van het schip is en daarom graag de geschiedenis van zijn schip wil leren kennen, wordt gemist.

De verdere uitleg is goed, de film is boeiend, ontroerend, verhelderend. De lengte is goed, de montage is goed. Misschien kan er nog eens naar beelden gekeken worden, qua rommeligheid en overbelicht zijn. Het geluid van de interviews kan op sommige delen wat beter. Het gebruik van een microfoon met windkap voor buitenopnamen zou misschien dit probleem kunnen voorkomen. Namen van de schipper en de geïnterviewden invoegen kan zorgen voor meer verbinding.

Strandgolven op muziek (van Rob dW.)

Een leuk experiment om een stukje film met steeds dezelfde acties te monteren op 'The Typewriter' van Leroy Anderson. Juist omdat ook in de muziek steeds aan het einde van iedere regel een belletje rinkelt. Daar kan je wat mee! De beelden zitten bijna overal prachtig op z'n plaats al denk ik dat je meer actiebeelden en meer close up's nodig hebt om het helemaal goed op het ritme te krijgen.

Anderson heeft ook nog muziek voor orkest en schuurpapier geschreven dus Rob: we zijn benieuwd! Het is een vlot filmpje, goede afwisseling close up en wijd. Een heel leuk idee.

Het pingetje in de muziek zou er alleen moeten zijn bij het slaan/raken van de golfbal. Een tip: Muziek keuze zodanig laten zijn, dat de montage in een vergelijkbaar filmpje soepeler te doen is.

Op bekende snelle ritmische pianomuziek is aan de oude filmbeelden (4x3) een nieuw aanzien gegeven. Het golfspel op zand van de duinen. Iets met een extra handicap zouden de golfers zeggen. Het werkt maar het zou geraffineerder kunnen. De "ping" in de muziek wordt niet voldoende gebruikt en misschien zou je de muziek eerst kunnen inkorten zodat er minder shots gebruikt kunnen worden en je korter kan snijden.

Verder is het een erge leuke film die in de familie het goed zal doen. Er is geprobeerd om op een dusdanige manier muziek toe te voegen aan de film, dat de muziek synchroon loopt aan de acties in de film: de uithalen met de golfstick werden mooi begeleid door treffende muziek. Bij het lopen van de ene naar de andere slag kwam het loopritme volgens mij ook mooi in de muziek terug.

De uiteindelijke afslag, het moment, dat de stick de bal raakt, viel niet altijd gelijk met de "pingel" in de muziek, maar ook niet makkelijk te realiseren, denk ik, bij zoveel afslagen. Een mooie poging.

Tips

Nog een andere film maken op muziek van Anderson, met schuurpapier.

Eerst muziek inkorten, dan montage makkelijker om pingeltje met afslag te laten samenvallen.

Erg leuke film om met familie te bekijken.

De Veste (van Wout)

Het doel van de film is volgens mij aardig gehaald. Duidelijk is, wat de Veste als christelijke gemeenschap aan de gelovigen te bieden heeft, een veelheid aan activiteiten ook.

Het onderdeel eredienst komt voor mij wat warrig over, de essentie daarvan ontbreekt enigszins.

Het begin heeft een Wout-stijl. Een mooie introductie op pianomuziek en de piano die later in beeld komt. De gimbal heeft zijn werk goed gedaan en de start is dynamisch. De rest is een kort geknipte

impensie van de dienst gevolgd door alles wat er mee te maken heeft zoals verschillenden vieringen en ook andere activiteiten van de kerk

Een echte doelgroep film die voor ons filmcollega's fijn is om te zien waarmee Wout ook bezig is. Boodschap geslaagd.

De beelden van de film zijn goed van kwaliteit. Maar, de spraak en gezang zijn niet goed verstaanbaar. De vrouw op klompen: van haar is het gezicht niet (goed) te zien. En dan ook niet te verstaan. Diverse inserts flitsen veel te snel voorbij. Ook op het eind een aantal stukjes film die m.i. veel te kort zijn.

Er zit m.i. teveel informatie in de 3.45 minuut gepropt.

Een mooie inkijk in niet alleen een kerkdienst maar vooral in de gemeenschap die deze kerkbezoekers met elkaar vormen. Wout heeft geprobeerd in zeer korte tijd heel veel aspecten van 'De Veste' te laten zien en daardoor krijgt het hier en daar wat 'hap-snapperigs'. Dit komt, denk ik, ook omdat het logo, de halve regenboog, steeds de actie onderbreekt. Verder is het erg lastig om niet alleen te snijden op het beeld maar vooral ook op het geluid. En wat een verrassing: een oud-collega (van Niek), een econoom die zo goed piano speelt!

Tips

Had het geluid niet opgenomen kunnen worden via de geluidsinstallatie waarop de microfoons waren aangesloten?

Misschien is het ook mooier om de teksten weg te laten, als introductie bij de verschillende activiteiten, die de Veste te bieden heeft, en deze te vervangen door een voice over.

Het zou misschien beter geweest zijn om de kinder-nevendienst en de boer, die op het altaar verschijnt helemaal weg te laten of ergens als apart onderdeel toe te voegen.

Uitje (van Hetty en Drees)

Wat een uitzonderlijk mooi videofilmje maakten Hetty en Drees in het 72 uur NOVA-project.

Het is een origineel uitgewerkt idee: hoe je in deze tijd van "blijf vooral thuis" je toch een uitje kunt organiseren. En dus iets leuks kunt doen. Een niet voorspelbare, dus verrassende clou in deze komische film, wordt netjes bewaard tot de laatste 10 seconden. Daarmee is dat dan ook het hoogtepunt van de film.

Uitstekend gevoel voor kleur en compositie (letterlijk en figuurlijk). Mooie uitsneden, prima opnamen, close-ups, wijd. Alles zit erin, in goede afwisseling. Mooie camerastandpunten, zelfs in de kledingkast en op de rolcontainer.

Decoupage uitstekend, erg mooi en consequent toegepast.

De combinatie van de rol van cameravrouw/man en acteur is zeer goed. Ook leuk om de hond een rol te geven in de film. Waarschijnlijk heel praktisch!

Perfekte beeldovergangen waar acties mooi op aansluiten.

Het xylofoongeluidje komt sneaky binnen, krijgt pas bij de apotheose een duidelijke plaats. De muziek is luchtig.

Voldoet 100% aan de stelling: "Don't tell me, show me" een verademing in de serie 72 uur filmpjes waar bij andere onverstaanbare teksten voorkomen.

Tot slot wat kritische noot/tips:

De koerier van Post nl "matched" niet echt.

De scheerscene van Drees is wat aan de lange kant.

De champagne aan het eind zou misschien wat beter passen.

Het lijkt een beetje als een "stijlbreuk" om het zinnetje: "ach, dat had je niet moeten doen", in de film op te nemen. Een andere oplossing om de hele film "stom" te laten, dus zonder spraak.

Het shot waarin jullie achteruit lopen: het geluid iets langer maken (rollend geluid) aan de voorkant en die shot er uit.

Samengevat:

Het is een boeiende film, goed van lengte, origineel, creatief, vooral ook wat betreft het idee en de vormgeving. Niet voorspelbaar, verrassend. Goed geacteerd, goede opnamen, passende muziek. Met slechts een paar verbetertips. Dit product komt nog ver op het clubfestival 2021, de regiowedstrijd en verdient een NOVA-nominatie als een uniek tijdsbeeld tijdens de coronacrisis. Deze film moet winnen in het 72 uur project. [NB helaas dus net niet, maar alleen door stemmen winnen, ipv op inhoud.]

Harry (door zoon van Harry)

De invloed van Harry is groot en de film is door zijn zoon gemaakt. Blijkbaar in opdracht, maar het resulteert in een kort documentje wat een tijdbeeld geeft van een klein meisje, met speelgoed en de stem van oma.

Kostelijk tijdsbeeld van 15 jaar geleden, echt een juweeltje voor het familiearchief. Speciaal voor de grootouders. Het laat zien hoe kleine kinderen denken. Welke voorkeur ze hebben. Het blijkt telkens weer dat speelgoed veel lekker knuffelbaar is dan een levende hond.

Een erg leuk filmpje. Dat leuk omgaat met de expressie van het kindje.

Mooie 'koppies' van het meisje. De verrassende wending is dat de echte hondjes worden afgekeurd.

Dit moet na zoveel jaar toch wel een mooie herinnering zijn.

Eenvoudig gefilmd: Het blijft hetzelfde standpunt en lachen blijft lachen

Het filmpje is ontspannend, goed van lengte. Montage is prima, en de eenvoud maakt het een goed filmpje. Het is een leuk idee, ook goed herbruikbaar

Als de kleindochter van Harry "Joelle" ooit nog eens een auditie moet doen als actrice mag dit filmpje niet ontbreken.

En de liefde voor een hondje zal haar leven lang een rol blijven spelen.

Spannend biedverloop (van Nel vdM, Elvira, Peter en Wout)

Deze "finale" montage door Wout van de film Spannend biedverloop van Nel en Elvira, doet recht aan het verbale en non-verbale spel van Joop en de overige thuisbridgers in dit verfrissende biedverloop.

Ook hier een mooie compilatie van beelden en acteerprestaties.

Ook ik heb jaren dit kaartspel in clubverband en thuis gespeeld. Een feest van herkenning. Het werkgroepje onder de bezielende leiding van Nel van der Marel heeft dit op een bijzondere wijze in beeld gebracht. Het "uitvergroten" van de emoties en de verrassende clou aan einde is een vondst.

Verhaal: om het goed te begrijpen moet je zelf aan bridge doen. Begrijp je bridge niet dan heb je veel tijd om naar het beeldmateriaal te kijken. De shots zijn prima, de beelden lekker scherp, de kleuren mooi gemanipuleerd. Het acteren is wat traag. De gedachten in dichtvorm maken het origineel en het shot dat volgt op de gedachte is dikwijls erg leuk. De montage doet erg leuk aan en dikwijls lekker scherp. Het geluid prima.

Ik zou de film wel eens aan een vriend die bridge speelt willen laten zien.

Het bevestigt wel wat ik zelf van bridge dacht alleen dat van die handboeien zie ik voor het eerst. Kan dat ook toepasselijk zijn na klaverjassen?

"Deze film is er één voor 'kenners' en daar hoor ik beslist niet bij. Dus ik moet me beperken tot wat ik zie. En dat is dat het een mooi verhaal is geworden. De muziek heeft er goed aan gedaan al is het soms moeilijk die goed te laten wegvloeien zoals onder: Hetty: "4 harten". En waarom **hoor** ik niet alleen: "4 klaveren" (Joop) terwijl ik de kaarten zie? Na Joop: "5 schoppen" is het HT van Joop niet meer nodig. Voor mij wordt het pas echt leuk als Wim er niets meer van snapt en opstapt. Dan ben ik niet alleen dom!"

Samengevat:

Een boeiende film, met verrassende wendingen, goede uitleg, goed van lengte, zeer goede afwisseling van close-up en wijd. Strakke montage. Leuk zijn de hardop gesproken rijmende gedachtes. De gewone spraak is goed te verstaan, de hardop gesproken gedachtes kunnen beter. Soms valt het geluid helemaal weg, misschien valt daar nog wel wat aan te repareren.

De muziek versterkt de film. Bij de meerdere "bied-rondjes" duurt het wel wat lang en lijkt het in herhaling te vallen. Misschien één of twee van die rondjes achterwege te laten, hoewel het natuurlijk ook weer zonde is, dat er dan ook enkele gedichten zouden komen te vervallen.

Zou de film beter zijn als het biedverloop volgens de regels zou verlopen?

Van te voren de teksten oefenen voor een nog natuurlijker stemgebruik.

Oeke (van Piet dH.)

Een werkje uit de oude doos, maar wat voor één! Een vertederende film waarvan de hoofdrolspeler allang 'bij zijn vaderen ter ruste is gegaan'. Maar dit blijft een prachtige herinnering. Mooi verhaal, goed in woorden en beelden verteld, mooi camerawerk en een montage uit de tijd dat het allemaal nog 'lineair' monteren was. Dat was dus 'andere koek'. Eén foutje en je kon zo goed als overnieuw beginnen en 'even een shotje toevoegen' of een 'insertje overheen leggen' was er niet bij. En weet je wat ook zo mooi is: de muziek stopt aan het eind van de film! Chapeau, Piet!

Je kan zien dat het een oude film is. Traag gemonteerd maar een ode aan de hond, kat en paard. De liefde straalt er van af.

Een mooie film, hij blijft boeien, ondanks de lengte, van begin tot eind. Heel origineel, hoe de film gemaakt is vanuit het perspectief van de hond.

Jammer, dat de beelden, door de ouderdom, wat wazig en springerig zijn geworden, maar dat is niet anders.

De vraag leeft, net zoals bij Oeka, de hond, of de film destijds in de prijzen is gevallen.

Dat Piet en Greet dierenliefhebbers zijn wisten we al. Nu weten we meer over hun geschiedenis wat dit betreft.

Ik zeg haast, een echte Pietfilm van die tijd, haast maar niet echt. Net zoals de Beagle die een gedachtestem heeft die verrekt veel op die van Piet lijkt. Maar.... je leert op die manier wel het beestje kennen en de humor van zijn baas. De film duurt een beetje lang maar zo ging dat in die tijd, een aantal minuten langer filmen kostte voor het eerst niet veel na al die jaren smalfilmen. En als je de hond kent komt er ook nog een paard bij. Compleet filmen en nog goed ook.

Het mooie is van "laat maar zien" dat we ook dit soort films nog eens zien. Piet ik vind het een mooie film, een mooi tijdsbeeld waarin ik de jonge Greet zag. In welk jaar heb je dit opgenomen?

Vragen:

Heeft de film een prijs gewonnen? Antwoord Piet: nee hoor, het was alleen de gedachte van Oeke!

In welk jaar is deze film opgenomen? De film is in 1995 gemaakt.